

די פאפיראָסן - הענדלער
THE CIGARETTE VENDORS

A Children's Play in Yiddish

by

David G. Roskies

א קינדערשפּיל

פּוֹן דוד-הירש ראסקעס

based on the book

Di pepirosn-hendler fun

plets dray kraytsn

by

Yosef Ziemien

Characters (in order of appearance)

Children:

Yisrolik/ Bolush- the youngest (can be played by a girl)

Yosl / Kulas

Chanele / Halinke- his sister

Wladek- Polish cigarette vendor

Berl / Bitshek- the oldest

Adults:

Yosl's Mother

Soldier / Blackmailer

Babtshe- old Polish woman

Crazy Daughter- adolescent

Narrator- member of Jewish underground

Dancers

Act I: The Warsaw Ghetto and the "Aryan" side, 1942

Act II: The "Aryan" side of Warsaw, after the
liquidation of the Ghetto, Autumn, 1943

Act III: Several months later.

די פאפיראסן - הענדלער

Scene I Act I: Takes place in the Ghetto and on the "Aryan" side, 1942. As audience enters, they find YISROLIK sleeping center stage, covered with rags. Play begins with the music of "KH'HEYS YISROLIK" in background. YISROLIK wakes up and begins singing the words and begging. DANCERS wearing yellow armbands begin moving around him as passers-by. Freeze. Fade out.

Scene 2 Lights up on stage left. MOTHER, YOSL and CHANELE sitting at an empty table. MOTHER with head in hands. YOSL depressed and CHANELE crying.

יאסל: מאמעשי, איך וועל גיין אויף דער ארישער זייט און ברענגען ברויט.
מאמע: ניין, ווי לאנג מייןע אויגן זענען אָפֿן, וועל איך ניט דערלויבן אז מיין קינד זאל גיין בעטלען. אפילו איך זאל שטארבן פון הונגער.

Lights up on center stage. Yisrolik is gone. Dancers resume action but at a slower pace. One falls. Freeze.

יאסל: מאמעשי, לאז מין גיין אויף דער ארישער זייט, וועל איך ברענגען קארטאפל.
מאמע: ניין, איך זאל אזוי לעבן. איך וויל ניט. זיי קאנען דין דערהרגענען.
Dancers resume their movement. Two more dancers "die."
Freeze. Yosl is now determined to leave the ghetto.

יאסל: מאמעשי, איך וועל אוועק אויף דער ארישער זייט און ברענגען א ביסל עסן.

Silence. Yosl gets up, goes over to MOTHER who gives him a few pennies, in silence. YOSL leaves. Blackout.

*Helps
the workers*

Scene 3 Morning. DANCERS dressed in workers' caps. YOSL joins their ranks leaving the "ghetto." each worker is stopped at the "gate" for his papers. YOSL speaks by unnoticed. Once on the "Aryan side" he removes arm band and buys two loafs of bread. DANCERS are "working" all the while, digging ditches. Once the transaction is done, Dancers stop work, line up, and are joined by YOSL who secretly sells one of his loafs to a DANCER.

Sneaks back into ghetto with them. Dancers disperse. YOSL returns to his "house." He rushes in, revives his mother, hands her the bread and returns the money.

(למען: מיין טייערער זון און פרנסה-געבער!)

MOTHER embraces her son and all eat. YOSL looks exceptionally proud. Blackout.

Scene 4 Lights on center stage. A large sign of TYPHUS--EINTRITT VERBOTEN dominates the scene. DANCERS are lying on the ground, some motionless, some begging for help. An ATTENDANT wearing a white arm band carries away the "corpses." Scene continues as lights up on stage left. MOTHER crouched on the floor. Yosl is lying on top of the table. CHANELE surveys the scene. She, too is sick. She sneaks out of the "house" past the "Corpses" who reach out to her, and crawls thru a hole in the imaginary wall to the "Aryan side." Starts scrounging for food. Blackout on house and ghetto.

As Chanele wanders about desperately on the aryan side, Babtshe steps out of her house stage right. She is old and bedraggled and carries a bundle of keys on her belt. She begins sweeping the front of her house. As soon as Chanele catches sight of her, she starts from fight and begins to flee. Babtshe calls her back.

באבטשע: האב ניט קיין מורא, מיידעלע. איך וועל דיר קיין שלעכטס ניט טאן. קום אריין צו מיר אין שטוב. דארט וועסטו אָפּעסן ביים טיש.

א מ'זאגט וואס צו טאן מיין איד. וואס טאן?
Chanele hesitates at first, but finally consents, overcome by her own hunger. The inside of the house is a mess. The Crazy Daughter is busy playing jacks on the floor. All the while, she doesn't look up from her game. Chanele sits down at a small table and the Babtshe brings her a bowl of something to eat. Chanele devours the contents of the bowl and the startled Babtshe crosses herself in fright. After the meal, Babtshe shows Chanele the ladder leading up to the attic. Chanele climbs up and goes right to sleep. Babtshe and Crazy Daughter sleep down below, on the floor. Lights dim on them but they remain visible during the "round-up."

Dim lights on the ghetto. POLICE, wearing NAZI armbands begin rounding up people by force. One Policeman breaks into Yosl's home, overturning table, chairs, dragging him and his Mother away. They join the Dancers stage center who are being beaten. Yosl manages to sneak away. Center stage is emptied.

Morning. Lights up on Babtshe's house. Chanele climbs down from the attic. Babtshe gives her a half loaf of bread. Crazy Daughter laughs. Chanele leaves and sneaks back into the ghetto the same way she left. Finds the streets deserted. She rushes home, sees what has happened, is too frantic even to cry and rushes off. Blackout.

Act II: takes place on the Aryan Side of Warsaw. Autumn, 1943.

Scene 1 Yisrolik, center stage. Hums "Yisrolik" to himself. Stage ~~left~~ ^{center} is now a restaurant with a sign "NUR FUR DEUTSCHE".

Seated inside is one SOLDIER wearing Nazi armband. He is drinking coffee. Dancers, symbolically arranged as soldiers and Polish citizens walk through the streets.

German marching music is coming from stage left. As Yisrolik hums, he unconsciously begins stepping up the beat of his song until it, too, sounds like a marching tune. He begins goose-stepping up and down. Passers-by notice him, laugh and throw him money.

Soldier gets up from the table, sees Yisrolik doing his act and smiles. He calls to Yisrolik who goes over fearfully.

סאלדאט: קום אהער. דו ווילסט זיין א סאלדאט, הא? אט האסטו א סאלדאטן-פייפל.

Soldier takes a whistle out of his pocket, blows it and hands it to Yisrolik who grabs the whistle and runs--right into Chanele.

The children stop dead in their tracks. They scrutinize each other. Once they have regained their composure they look around carefully to make sure no one is watching them. Move upstage.

חנהלע: דו ביסט פון אונדזעריקע. כ'דערקען דיך פון געטא.
 ישראל'יק: יא.
 חנהלע: ווי הייסטו?
 ישראל'יק: באלוש. אין געטא האב איך געהייסן ישראל'יק.
 חנהלע: איך הייס האלינקע. דו ביסט אליין?
 ישראל'יק: יא.
 חנהלע: טאטע-מאמע, משפחה?
 ישראל'יק: (שאקלט זיין קאפ אויף ניין).
 חנהלע: ווי לאנג ביסטו דא, אויף דער ארישער זייט?
 ישראל'יק: דריי חדשים.
 חנהלע: פון וואס לעבסטו?
 ישראל'יק: איך בעטל און איך זינג.
 חנהלע: צי האסטו ווו צו וווינען?
 ישראל'יק: ניין, איך וווינ אין די חורבות (כורוועס).
 חנהלע: הער. איך האב יא אן ארט צום שלאפן, ביי אן אלטער פרוי ניט ווייט
 פון דאנען. לאמיר זיך פארזייניקן. דו נעם מיך מיט אין גאס
 און איך וועל דיך שפעטער פירן צו דער באבטשען.
 ישראל'יק: (שמייכלט קינדיש) גוט. פון זינט די געטא איז צעטיילט געווארן,
 שלאף איך ניט אונטער א דאך. אפשר א יאר צייט. (לאכט) זע נאר,
 כ'האב באקומען איצט א פייפל. דו נעם און פייף, און איך וועל
 זינגען.

Yisrolik returns to the street with Chanele. Yisrolik begins his "routine" this time to Chanele's accompaniment. More money from the crowd. After a while, the street empties and they retire to stage right--to Babtshe's house. Chanele Knocks & admitted.

באבטשע: (דערזעט ישראל'יקן) ווער איז דאס? וועמען ברענגסטו דא?
 חנהלע: א חבר מיינער. א שול-חבר. ער מעג מיט אונדז בלייבן?
 באבטשע: באצאלן קען ער?
 חנהלע: יא.

Babtshe observes him carefully and finally lets them in. Crazy Daughter runs over to the ladder and stretches out her hand:

טאכטער: אויף פראַשקעס צו קאָפּווייטיק.

Chanele and Yisrolik each pay her and climb up the ladder. Crazy Daughter gives the money to Babtshe, then follows the children up. On the upper level the children become engrossed in a game of jacks. Blackout.

Scene 2 Lights on stage left and center. Stage left is now a communal kitchen. A large sign carrying the letters "R.G.C." hangs over the table. A gigantic pot rests on the table. Wladek is holding Yosl by the coat and yelling:

וולאדעק: ינדלאַק, גיב מיר אוועק דיין געלט!
 יאסל: כ'בין ניט קיין ינד! לאַז מיר אפ!
 וולאדעק: אויב דו גיסט מיר ניט אהער דאס געלט, שלעפ איך דיר גלייך
 צו פאליצי.

יאסל: כ'האב ניט קיין געלט! כ'בין ניט קיין ינד! לאז מיר אפ!
 Wladek starts beating him up. In this instant Bitshek appears, surveys the scene, runs up to Wladek and throws him to the ground.

ביטשעק: אַעסט שלאגן א שוואכערן פאר דיר, הא? ממזר, כ'וועל דיר ווייזן
 ווער עלטער איז!

וולאדעק: דו נעמסט זיך אָן פאר א ינדלאַק. ביסט אליין מסחמא א ינד!
 כ'רוף גלייך די פאליצי!
 ביטשעק: דיין מאמען וועסטו רופן, ניט קיין פאליצי.

Bitshek continues beating him and finally lets him escape. Yosl is still on the ground. Bitshek helps him up. Pause.

ביטשעק: כ'הייט ביטשעק. און דו?
 Yosl is frightened. He answers quickly as if reciting a formula:

יאסל: מיין נאמען איז סטאשעק. איך בין אנטלאָפן פון מיין טאטן אין
 לווואָוו. דא בין איך א געהילף ביים סטאַליער--
 ביטשעק: (שמייכלט, רייסט אים איבער) ביסט אוודאי הונגעריק. ווילסט
 גיין מיט מיר עסן?
 יאסל: (פארשעמט, אין א פארלעגנהייט) כ'האב ניט קיין געלט.
 ביטשעק: ס'מאכט ניט. איך קריג עסן אומזיסט. קום מיט מיר.

They walk over to stage left where a Woman wearing an apron is serving food to Dancers waiting in line. Bitshek takes two tin cans out of his coat pocket and hands one to Yosl. They get into line and each receives a portion of "soup." They sit down in a corner and eat ravenously.

ביטשעק: פאר וואס האט יענער דיר געשלאגן?

Yosl is silent. He doesn't know what to say. After a while:

יאסל: ער האט געמיינט אז איך האב געלט.
 ביטשעק: פאר וואס האט ער דיר גערופן א ינד?
 יאסל: (דערשראקן) כ'ווייס ניט...ער...ער איז משוגע...
 ביטשעק: דו ביסט אבער יא א ינד.

Yosl jumps up and is about to run away when Bitshek whispers?

ביטשעק: איך אויך.

Yosl stares at him in amazement. At first he is unwilling to believe but seeing Bitshek smile, he too breaks into a grin and sits down again.

יאסל: כ' וואלט קיין מאל ניט געגלייבט. דו זעסט אויס פונקט ווי איינער פון זיי.
 ביטשעק: מיט דער צייט ווערט מען טאקע איינער פון זיי.
 יאסל: ווי קומסטו אהער?
 ביטשעק: איך האב זיך ארומגעדרייט ביי די ינדישע פלאצוווקע-ארבעטערס.
 איך פלעג פאר זיי איינהאנדלען עסן.
 יאסל: וואס איז געשען?
 ביטשעק: מע האט זיי אלע אוועקגעפירט אויפן אומשלאגפלאץ.
 יאסל: איז ווי אזוי לעבסטו איצט?
 ביטשעק: איך גיי איבער די הייזער, נעכטיק אויף בוידעמס, אין קעלערס.
 איך גיב זיך ווי עס איז אן עצה.
 יאסל: מין טרייבט מען פון אומעטום אוועק. היינט איז מייך ערשטער מאל צייט אין פיר טעג.
 ביטשעק: קום מיט מיר. צוזאמען וועט אונדז ליכטער זיין צו געפינען ארבעט.

They get up and exit left. Blackout.

Scene 3 Stage left reconverted into a restaurant. Several soldiers are now inside making merry. The same marching music as before. Dancers, all dressed as soldiers, walk through the street. Wlodek is standing center back selling cigarettes. Bitshek and Yosl appear from stage left. Yosl sees Wlodek and is taken aback, but Bitshek calms him down. They observe Wlodek at work.

וולאדעק: ציגארעטן! "סוואיאקעס", "עגיפטקע", "מעוועס"!

Bitshek hands Yosl four packs of cigarettes which he takes from his pocket and instructs him to stand in front of the "restaurant."

ביטשעק: פרוו זיך אוועקשטעלן דארט.

Yosl obeys. As soon as he approaches, Wlodek turns on him angrily:

וולאדעק: היי, וואס ווילסטו דא? האסט ווייניק גאסן? איך וועל דיר מאכן א פינצטערן סוף!

Yosl, frightened, looks back at Bitshek who appears beside him. Wlodek backs off and continues selling further right. Bitshek, satisfied, moves upstage. At this point one Soldier steps out of the restaurant and is met by Yosl.

יאסל: ציגארעטן!

The soldier takes a bill from his pocket and buys all four packs. Yosl, elated, runs over to Bitshek.

יאסל: כ' האב פארקויפט אלע פאפיראסן!

Bitshek smiles.

ביטשעק: גיי צוריק אין געוועלב און קויף פארן געלט נאך פאפיראסן.
 און נעם א פאר "ליפעס" אויך.

Yosl runs off, stage left. Meanwhile Bitshek rummages around and finds some random pieces of wood and a stone. He takes some nails out of his pocket and starts constructing a vendor's box. Just as he finishes, Yosl arrives with the new cigarettes. Bitshek shows off his handiwork.

ביטשעק: זע נאך וואס איך האב אליין געמאכט.

Bitshek hands the box to Yosl.

ביטשעק: בינד צו א בענדל, וועסטו עס קענען אָנהענגען אויף זיך.
 יאסל: פון וואָנען זאל איך נעמען א בענדל?
 ביטשעק: צי אראפ פון די הויזן.
 יאסל: וועל איך דאך פארלירן די הויזן!
 ביטשעק: (אומגעדולדיק) טאָ קאַמביניר עפעס אויס!

Yosl takes the box and walks up and down the stage looking for a rope or string. When this fails, he turns to the audience and asks:

יאסל: צי האט עמעצער א בענדל, א שאַליק, אפילו א קראָוואַטע?

(A "plant" in the audience may be used.) When he procures one he runs over to Bitshek.

יאסל: איך האב שוין, קוק!

And ties it around his neck. He puts the cigarettes in the box and starts calling out his wares, with more confidence than before.

יאסל: ציגארעטן! "טוואַיאַקעס", "מעוועס"--פון אלע סארטן!

Scene 4 Same as before, minus Wladek. Fewer soldiers in the streets. Now Bitshek also carries a vendor's box and is stationed a few paces away from Yosl. Soldier walks by and both boys run over to him.

ביטשעק: פאַניע, אפֿשר "עגיפטישע"? וויפל, וויפל, פאַניע? דאס זענען
 אַריגינעלע, פאַניע, און א גאַנץ פעקל קאַסט בלויז 30 זלאָטעס.
 סאלדאַט: צו טייער. יענער (ווייזט אן אויף יאסלען) וויל בלויז 25.
 ביטשעק: פינף און צוואַנציק? פאַניע, דאס זענען געפּעלשטע. זיי זענען
 ניט ווערט אפילו קיין צוואַנציק!

Soldier buys a pack from Bitshek and exits. Yisrolik / Bolush enters from right singing the "military" version of his song. Bitshek and Yosl exchange glances as they recognize the tune. Bolush doesn't notice them. Both boys break into a smile. As Bolush starts doing his "act", the boys begin whistling "Yisrolik" in its original version. Bolush stops and turns around in amazement and fright. The boys go up to him in a carefree manner, each one taking him by the arm, and begin imitating his march. Bolush, thinking they are out to get him, tries to break away, but before he can, a whistle is heard and Chanele / Halinke runs in looking for her partner. All three boys turn around.

Yosl and Halinke are thunderstruck as they recognize each other. Halinke almost calls out "Yosl", but stops herself after the first syllable. They rush into each other's arms. Passers-by take notice. Bolush is lost. Only Bitshek takes stock of the situation and leads them aside.

יאסל: חנהלע, דו לעבסט!
 האַלינקע: יאסל, כ'האב געמיינט די דיַטשן האַבן דיר געכאַפּט. ווו איז די מאמע?
 יאסל: אוועק.
 האַלינקע: און דו, ווי האסטו זיך געראטעוועט?
 יאסל: כ'בין אַנטלאָפֿן פונעם אומשלאַגפלאַץ. זיך אויסבאַהאַלטן אין געטא.

האלינקע: ביסט שוין לאנג דאָ אויף דער זייט?
יאסל: זינט דעם אויפֿשטאַנד.
באלוש: ווער ביסטו?
יאסל: חנהלעס ברודער.
ביטשעק: און ווער ביסטו, סאַלאַוויטשיק?
(קינדער לאכן.)
באלוש: באלוש הייס איך. כֹּה־אב א מאל געהייסן ישראליק.
יאסל: א קאַמישער נאמען--באלוש.
באלוש: (באליידיקט) פאר וואס עפעס? דיין נאמען איז א שענערער?
יאסל: איך הייס יאסל.
ביטשעק: דאָ קענסטו אזוי נישט הייסן. ^{amused} מיר דארפן אלע האבן צונעמען.
האלינקע: איך רוף זיך שוין האלינקע.
באלוש: און דיין ברודער דארף הייסן "קולאס". יא, "קולאס" ווייל ער האט
אזוינע הילצערנע פיס.
(קינדער לאכן.)

האלינקע: הערט זיך איין. באלוש און איך וווינען ביי אן אלטער פרוי.
לאמיר אלע גיין צו איר נעכטיקן.
ביטשעק: א וואַזשנער געדאנק!

יאסל: לאמיר גיין!
goose step off under Yisrolik's direction
The children walk off gaily in the direction of Babshe's house.
Halinke knocks and is admitted by the Crazy Daughter

טאכטער: זע נאר, זע! א גאַנצע שטייג מיט נ הינער! (צעלאכט זיך) וואס
איז, זיך פֿאַרבענקט נאך דער הונד?
Daughter lets them in. Babshe appears and throws up her hands
in despair:
באַבטשע: וואס ווילט איר פון מיין לעבן? ווער האט עס פלאץ פאר אזוי פיל
בעטלערס?
האלינקע: (בעטנדיק) באבטשע, דאס זענען מינע פריינד. זיי וועלן נישט
פֿאַרנעמען קיין סך פלאץ.
באלוש: מיר וועלן האלטן ריין, פונקט ווי פֿרזער.
האלינקע: מיר צאָלן אלע צו איין זלאטע. צוזאמען מאכט אויס פיר זלאטעס
א טאג. פיר זלאטעס!

Babshe relents. Halinke leads the way to the attic. The
crazy daughter collects from each of them, as before. The four
children climb upstairs. They sit down in a circle whispering to
each other excitedly and giggling. The "theme" music of "Yisrolik"
is heard in the background. Gradual fade out.

INTERMISSION

Act III: "Aryan" Side. Winter, 1943.

Scene 1: "R.G.O." communal kitchen set up, stage left. Seated at a
small side table is the Narrator dressed in a heavy coat. He is
eating bread and soup. Several Dancers, dressed for winter, wait
in line for soup. As lights come up, Bitshek enters the kitchen
and gets into line. Narrator looks up and notices Bitshek, whom he

recognizes. Their glances meet for a second. Bitshek gets his food and sits down on the floor, not far from Narrator's table. Again their glances meet, this time for several moments. It is clear that Bitshek recognizes the Narrator as well. Narrator finishes eating quickly, gets up and with a nod of his head, motions Bitshek to follow. Bitshek gobbles down the remainder of his soup and follows him carefully. He comes up behind Narrator and asks:

ביטשעק: זײַט מוחל, צי האט איר ניט א מאָל געארבעט אויף דער פּלאַצוווקע "אַטטבאַן"?

נאַראַטאָר: און דו האסט געאַרבעט אויף דער "אַטטבאַן"?
Bitshek nods his head.

ביטשעק: וואס טוט איר דא? ווו וויינט איר?
נאַראַטאָר: (אין א פארלעגנהייט) איך ווויך אין חורבנות. איך גיב זיך אן עצה.

Narrator puts on a sorrowful expression. Although he is trying to befriend the boy, his secret work does not allow him to reveal anything about himself.

ביטשעק: אויב איר ווילט, קענט איר שלאָפן מיט אונדז, ביי א פוילישער פרוי.

Narrator is visibly surprised.

נאַראַטאָר: ווער איז דאס דער "אונדז"?

ביטשעק: מיר זענען פיר. מיר האנדלען אויפן פלאץ פון די דריי קרייזן. מיר האלטן זיך צוזאמען און מיר "לאָזן זיך ניט".

נאַראַטאָר: ווי באַהאַלט איר אויס אז איר זייט ינדן?

ביטשעק: ניט אלע מאל געראַט אונדז. א מאָל הייבן מיט אונדז אָן די פוילישע ינגלעך. זיי הייסן אונדז ווייזן דאַקומענטן. דאָן גייען מיר מיט כוח.

נאַראַטאָר: הער, הײַנט קען איר צו אייך ניט קומען. אפשר טרעפט מען זיך מאַרגן אויפן פּלאַץ?

ביטשעק: גוט, מארגן פיר א זייגער.

They part company, each in different directions. Blackout.

Scene 2: Stage left a restaurant again. Military music, lots of movement and noise. Several Dancers, goose-stepping in formation, cross the stage. Wlodek and Children all stationed at different places, calling out their wares:

באלוש: פאפיראַסן! פאפיראַסן!

האלינקע: "סוואַיאַק", "סוואַיאַק" -- אויפן שטיק און אויף פאק!

וולאדעק: "עגפסקע", "מעוועס" -- פון אלע סאַרטן.

קולאס: ציגארעטן! ציגארעטן! קויפט מיינע ציגארעטן!

Narrator enters and see Bitshek closest to him. They move upstage to talk. All this while the Children are selling their wares to passing soldiers.

ביטשעק: איר זײַט געקומען פונקט צו דער צייט.

נאַראַטאָר: (קוקט זיך ארום) אט די קינדער געהערן צו דיין באנדע?

ביטשעק: ניט אלע. אט דער וואס שטייט דאָרט (ווייזט אן אויף וולאדעקן)

איז א פּאַלאַק. ער מאכט אונדז אָן כסדרדיקע צרות. יענער, דער

קליינטשניקער (ווייזט אן אויף באלושן) איז א יחום נאך פון

איין און פערציקסטן יאר. און יענע צויי (ווייזט אן אויף קולאסן און האלינקען) זענען ברודער און שוועסטער. זיי האבן זיך צופעליק באגעגנט דאָ אויפן פלאץ.

SOLDIER is examining HALINKE'S merchandise and asks:

סאלדאט: וואָסערע האט איר?

האלינקע: (אויף גיך) טוואיאקעס, מעוועס, עגיפטקע--וואס איר ווילט.

SOLDIER picks up one pack.

סאלדאט: דאס איז טינוף. האסט עפעס גוטס?

האלינקע: פאר וואס ניט? די ביליקע זענען ערזאץ. אפשר דאס פעקל?

HALINKE hands him another pack which he examines carefully and smells.

סאלדאט: אָ, זעסט? די זענען טאקע מאָנאָפּאַל-פּאַפּיראַסן. איך בין אַ מַבִּין.

SOLDIER puts the pack in his pocket.

סאלדאט: וויפל צאל איך?

האלינקע: דריי צענערלעך.

סאלדאט: פאר וואס אזוי טייער?

האלינקע: ביליקער קאן איך ניט. איר ווילט מאָנאָפּאַלקעס, טאָ באַצאַלט.

SOLDIER pays and leaves. HALINKE spits into the banknote for good luck and puts it away in her pocket. BOLUSH comes up to her smiling. HALINKE bursts out laughing.

האלינקע: האב איך עס געפאַקט א פֿרֿייער! אז ער האט ניט קיין שכל, טאָ זאל ער צאָלן. א שאַד נאר וואס כ'האב ניט געזאגט פינף און דרייסיק. יענער (ווייזט אן אויף וולאדעקן) טוט אויך אזוי.

באלוש: דו היט זיך, ער קען נאך צוריקקומען.

האלינקע: וואס? נאכן אוועקגיין פון דער קאַסע, גיט מען ניט צוריק קיין געלט.

NARRATOR, who has been watching the entire transaction, now goes over to the CHILDREN himself and buys a pack of cigarettes from BOLUSH.

נאַראַטאָר: צי איז אייך ניט קאלט אָן מאַנטלען?

באלוש: אונדז איז זייער וואַרעם.

BOLUSH and HALINKE exchange glances, suspiciously.

נאַראַטאָר: (צו באלושן) ווי אַלט ביסטו?

BOLUSH's suspicions are now definitely aroused. He looks up at NARRATOR and then around him, for an escape route. Long, uncomfortable pause. HALINKE interrupts sharply.

האלינקע: וואס גייט דאס אייך אן?

The situation is saved by BITSHEK's approach. He smiles ironically.

ביטשעק: נו וואס? זיי וויל מיט אייך ניט דברן (דאַבערן). (צו באלושן)

האב ניט קיין מורא, באלוש, דאס איז אן אונדזעריקער.

The CHILDREN RELAX and start asking NARRATOR questions excitedly.

האלינקע: ווער זייט איר?

באלוש: פון וואס לעבט איר?

ביטשעק: ווו. האט איר גענעכטיקט?

האלינקע: צי האט זיך עמעצער פון אינער משפחה געראטעוועט פון געטא?

נאראטאר: ליידער האט זיך קיינער פון מיין משפחה ניט געראטעוועט.

באלוש: אויך מיר זענען אליין.

A SOLDIER appears and crosses the stage in their direction.

האלינקע: ביטשעק, עמעצער קומט!

CHILDREN take up their positions quickly. SOLDIER passes them without stopping to buy. CHILDREN again crowd around NARRATOR.

נאראטאר: וואס איז דאס פאר א "ביטשעק"?

ביטשעק: אזוי רופט מען מיך אויפן פלאץ. מיין אמתער נאמען איז

בערל. בני אונדז האבן אלע צונעמען.

האלינקע: מיר מוזן שוין גיין. דא איז סיי ווי סיי ניט קיין ארט צום רעדן.

נאראטאר: גוט, מיר וועלן זיך זען דא מארגן אין דער זעלבער צייט.

NARRATOR leaves. CHILDREN pack up their goods and walk off in the other direction. Blackout.

Scene 3: At BABTSHE'S. CHILDREN sitting downstairs playing jacks with CRAZY DAUGHTER. BOLUSH gets up from the game, and with his back to the audience, starts peeing into a bowl on the floor. Just at this moment, BABTSHE comes in, sees him and shouts.

באבטשע: אַ מאַניע, זע נאַר! דער איז דאך א זשידעק!

BOLUSH shakes his head violently.

באבטשע: טאַ ווייז, ווען דו זאגסט אז ניט.

BOLUSH refuses, pretending to be embarrassed.

באבטשע: אַהאַ, איר זענט מסתמא אלע ינדעלעך!! טראַגט זיך ארויס! אבער שוין די מינוט! צוליב אייך וועט מען נאך מיך דערהרגענען.

Nobody moves. CRAZY DAUGHTER continues her game as if nothing were happening.

באבטשע: טראַגט זיך ארויס פון דאנען. איר האט מיך אַפגענאַרט. איר האט

באלד געדאַרפט זאגן, אז איר זינט ינדן!

האלינקע: (בעטנדיק) באבטשע, מיר האבן ניט ווהיין צו גיין.

באבטשע: דאס גייט מיך ניט אָן. ארויס פון דאנען!

קולאס: מיר האבן אייך ניט געוואָלט אַפנאַרן. די באבטשע וואָלט דאך אונדז

ניט אַריינגעלאָזט ווען זי דוואָלט געוואָלט ווערן מיך זענען.

ביטשעק: (שטיל) שטופט איר אַריין א פאַר זלאָטעס אין יד (יאד) אַריין, וועט

זי זיך באַרוזקן.

KULAS puts a bill into BABTSHE'S apron pocket. BABTSHE turns her back on the Children, takes out the banknote and examines it. She shakes her head, but speaks in a milder tone.

באבטשע: ניין, גייט ווהיין איר ווילט, איך וויל אייך דא ניט האלטן.

עמעצער קאָן מיך נאך מסרן.

קולאס: באבטשע, קיינער וועט ניט זאגן. און אויב עמעצער וועט זאגן

וואס מ'דארף ניט, וועט מען אים אויסענדיקן.

*Play scene
much dialogue*

KULAS demonstrates by running his forefinger across his throat. In fact, he is amazed at his own self-confidence. BABSTHE looks at them in surprise.

באבטשע: וואס הייסט דאס "אויסענדיקן"?

ביטשעק: יא, באבטשע, ינדן מיט רעוואָלווערן גייען ארום אין שטאַט און ענדיקן אויס יעדן איינעם וואס מרט. זיי האבן אפילו קוילן-וואַרפערס!

באבטשע: סנייערער קינדער, איך קאָן ניט, איך האב מורא.

ביטשעק: (מיט זיכערקייט) מיר וועלן געבן צו פינף זלאָטעס פון א קאָפּ.

באבטשע: (מורמלענדיק) צו פינף זלאָטעס, צו פינף זלאָטעס.

BABTSHE turns to her Daughter who is still playing jacks.

באבטשע: זיי גיבן פינף זלאָטעס פון א קאָפּ.

CRAZY DAUGHTER shouts back in fright:

טאכטער: ווער?

Somehow she figures it out by herself and runs over to the ladder. She sticks out her hand and looks suspiciously at the CHILDREN. Calls to BOLUSH first, who is nearest.

טאכטער: נו, צו זלאָטע אויף פראַשקעס.

BOLUSH hands her a single banknote and scrambles up the ladder. All the CHILDREN do likewise. BABTSHE realizes what has happened and begins yelling:

באבטשע: נו, וואָס איז דאָס? און פאַר מיר וווּ איז דאָס געלט? קריכט אַראָפּ די מינוט!

BISHEK collects the remainder of the money from each of the CHILDREN and carried it down to BABTSHE. She counts the money and hides it in her bosom. Her voice is now full of pity.

באבטשע: לייגט זיך שלאָפֿן, שלימזלען, און מאַכט ניט קיין טומל, קיינער זאל ניט הערן. מניין גאַט... מניין גאַט...

BABTSHE kneels on the floor, crosses herself and begins to pray silently. Blackout.

Scene 4: "Platz" scene. Only a few soldiers on scene. All the CHILDREN are busy selling. WLADEK comes up on KULAS from behind, grabs all his cigarettes with one hand and holds him with the other.

וולאָדעק: אויב וועסט שרייען, וועל איך אלעמען דערציילן אז דו ביסט א ינד!

WLADEK lets him go and KULAS runs across the stage to BITSHEK.

קולאס: וולאָדעק האט צוגענומען אלע מינע פאפיראסן!

ביטשעק: נעם זיי צוריק!

קולאס: איך קען ניט. ער זאגט, אז אויב כ'וועל שרייען, וועט ער אלעמען דערציילן אז איך בין א ינד.

ביטשעק: פון וואָנען ווייסט ער? האסט אים דערציילט?

קולאס: ניין!

Bitshek and Kulas go over to Wladek who is looking very smug.

ביטשעק: גיב אַהער די פאפיראסן!

Wladek shakes his head with a wry smile.

ביטשעק: גיב זיי אהער, זאג איך דיר. אויב ניט וועל איך דיר די פיס

איבערברעכן!

וולאדעק: איך גיב גארניט אָפּ. יענער איז א ינד.
 קולאס: כ'ביך ניט!
 וולאדעק: ווייז דאקומענטן.

Bitshek knocks Wladek down. Wladek starts screeching.

וולאדעק: פּאַליציי! זיי זענען ינדן! ינדן!
 Soldiers start coming to the scene. As soon as Bitshek notices, he calls out.

ביטשעק: חברה, צו דער באבטשען! דו, קולאס--פאַרשווינד ביז שפעט בני נאכט!

Bitshek lets go of his victim and all the Children run off in different directions.

Scene 5 Babtshes house. Dark. Bitshek, Halinke and Bolush are asleep upstairs. Daughter asleep downstairs and Babtshes is sitting at the table, eating. Blackmailer, elegantly dressed, approaches with his companion (one of the Dancers). Blackmailer knocks on the door very loudly twice, then kicks it with his foot.

שמאלצארן: עפענען! פאליציי!

Babtshes jumps up. Children awake immediately and find a hiding place in the attic. Babtshes opens the door and the Men enter quickly.

שמאלצארן: (מיט א געשריי) איר באהאלט דא ינדלאקעס!!
 באבטשע: ניין, ט'איז ניט אמת. אַ ווען מ'זיך טאכטער וויינט דא קיינער ניט.
 שמאלצארן: מיר ווייסן אלץ. מענטשן האבן געזען.
 באבטשע: אבער וואס ווילט איר פון מיר?
 שמאלצארן: איר נעמט פון זיי א סך געלט. מאכט זיך ניט געפגרט (געפייגערט).
 מיר ווילן אויך לעבן. (קוקט זיך ארום) מאכן א רעוויזיע!

Blackmailer and Companion turn the place inside out. Blackmailer climbs up the ladder and looks around carefully. Should be played for suspense. Blackmailer climbs back down.

שמאלצארן: מיר וועלן נאך צוריקקומען!

The men leave. The Children come out from hiding, climb down and embrace Babtshes. Meanwhile, as they cross the stage, the Men meet Kulas coming home.

שמאלצארן: קום נאר אהער!

Kulas walks over to them, fearfully.

שמאלצארן: מיר ווייסן אז דו ביסט א ינד. האב ניט קיין מורא, מיר וועלן דיר גארניט טאן. דו דארפט אונדז נאר זאגן ווו עס וווינען ינדן.

Kulas makes a run for it and the Men chase after. "chase scene" ensues throughout the entire theatre, in and out of the aisles. Kulas hides somewhere in the audience and the Men go right by him. They return to the stage, give up and exit. Kulas carefully returns to the stage, knocks on Babtshes door and is admitted by the grateful Children. Kulas, breathing heavily, tells them what happened.

קולאס: צוויי שמאלצאווניקעס האבן מיך געכאפט אויף דער גאס. געוואלט איך אויסגעבן וווּ ינדן וווינען. כ"בין אנטלאפן, און זיי--נאך מיר. כ"האב זיך קויס געראטעוועט.

האלינקע: מיר האבן אויך אראפגעשלונגען ניט ווייניק שרעק.
באבטשע: אנטלויפט, קינדער, אנטלויפט, זיי קאנען נאך צוריקקומען אהער!

Children go into a corner and whisper among themselves. Bitshek steps out to speak for the group.

ביטשעק: יא, מארגן אין דער פרי מוזן מיר אנטלויפן.
באלוש: דערווייל, לאמיר זיך לייגן שלאפן. כ"בין אזוי שרעקלעך מיד.

Children climb upstairs and go to sleep. Blackout.

4 AM. Nobody around wake each other up

Scene 6 Communal kitchen "K.G.O." Narrator is sitting in his previous spot, eating. Children come running. Only Halinke enters and motions for him to come out. Narrator packs up the rest of his food and goes over to the Children who crowd around him.

האלינקע: נעכטן זענען געקומען צו אונדז צוויי שמאלצאווניקעס. דורך א נס האבן זיי אונדז ניט געפונען.

Narrator is visibly concerned.

נאראטאר: ווי האבן זיי זיך דערוונסט וועגן אייך?
ביטשעק: מיר ווייסן ניט.

קולאס: און פרנער האט מיר וולאדעק צוגענומען מיניע פאפיראסן אויפן פלאץ און געהייסן מיר ווייזן דאקומענטן.

ביטשעק: מיר מוזן האבן דאקומענטן! א ניט זענען מיר פארפאלן!

נאראטאר: איך האב פריינד...מע קען באקומען...ניט אלע אויף א מאל...

ביטשעק: מיר קענען אבער ניט ווארטן. צו דער באבטשען קענען מיר שוין ניט צוריקקומען.

באלוש: (בעטנדיק) מיר האבן ניט וווּ צו שלאפן!

נאראטאר: הערט וואס כ"וועל אייך זאגן. איך גיב אייך 500 זלאטעס צו צאלן דער באבטשען פאר דער היינטיקער נאכט. מארגן וועל איך שוין האבן פאר אייך א סך מער געלט. ביז מארגן וועל איך קענען געפינען פאר אייך א פראוויזארישע הייס. אפשר גאר אין דער יתומים-הויז... מ'וועט זען...

ביטשעק: אבער די דאקומענטן!

נאראטאר: האב געדולד. דאקומענטן וועלן זיין...מיט דער צייט...אפשר איבער מארגן, אפשר אין א וואך ארום.

האלינקע: א וואך!

נאראטאר: קינדער, איר וועט ניט פארפאלן דווערן. גלייבט מיר. ווי באלד איר האט אייערע דאקומענטן, קענט איר ווידער האנדלען אויפן פלאץ. ביז יענער צייט מוזט איר זיך אויסבאהאלטן. נאט אייך דערווייל די 500 זלאטעס.

Narrator hands the money to Bitshek who shakes his hand almost in a business-like manner. Narrator smiles.

נאראטאר: גוט, מארגן אין דער צייט וועלן מיר זיך ווידער טרעפן.
Narrator starts to leave. Stops and turns back.

נאראטאר: יא, שיר ניט פארגעסן. היינט איז די פערטע חנוכה-ליכטל. גוט יום-טוב אייך.

Narrator takes leave of them. Children have regained their spirits.

קינדער: גוט יום-טוב!

Bitshek hands the money to Halinke.

ביטשעק: איך גיי איצט אין שטאט עפעס קויפן. איר גייט צוריק צו דער באַבטשען. נא דיר דאָס געלט.

Bitshek exits left. Children walk over to the right. They stand in front of Babshe's house for a few moments, afraid to knock. Finally Halinke knocks. Babshe opens the door.

באבטשע: וואס ווילט איר ווידער פון מנין לעבן?!

האלינקע: מיר האבן ניט ווו צו שלאָפן. זאל אונדז די באבטשע אַריינלאָזן איין נאכט.

באלוש: ס'איז מיר קאַלט!

Bolush cups his hands and blows into them.

קולאס: איך גיכן וועט די מלחמה זיך ענדיקן.

באלוש: ס'איז מיר קאַלט!

באבטשע: איך קען ניט. די מענער קענען חלילה צוריקקומען.

האלינקע: (ערנצט) מיר וועלן געבן 500 זלאָטעס, בלויז אויף דער היינטיקער נאכט.

באבטשע: וויפל?

האלינקע: פינף הונדערט זלאָטעס.

Babshe is speechless; she lets them in without a word. Once inside, Halinke hands her the money which Babshe hides in her bosom.

באבטשע: קינדער, איר זאַלט מיר געזונט זיין?!

Children make their way to the attic. At this point Bitshek knocks and is admitted by Babshe. He is carrying a bag. He climbs upstairs and pours out the contents of his bag on the floor: five potatoes and five candles.

ביטשעק: היינט איז דאך חנוכה, מוז מען צינדן חנוכה-ליכט!

The children laugh. They arrange the five candles in a row, each stuck in a (pre-punched) potatoe.

האלינקע: באלוש, זינג אונדז א חנוכה-ליד.

Bolush is delighted. He stands up and sings.

באלוש: דער ווינטער הערשט, אין דרויסן ערשט,

און שניי פֿאַלט אָן א שיעור (שיר),

נאר דא אין היים איז פריילעך, ריין,

אן קעלט פֿאַרגעסן מיר.

Bolush interprets the verse as he sings it. For the first line he pretends to be shivering from the cold. For the second, he shows the snow falling and for the last two he expresses warmth.

קינדער: צינדט קינדערלעך, די ליכטעלעך

פֿאַרגעסט זיי ניט קיין מאָל

געדענקט, געדענקט, פֿון יענער צייט

די העלדן פֿון א מאָל.

Now Kulas stands up and acts out the second verse to Bolush's singing.

באלוש: יהודה העלד ארויס אין פֿעלד

דער זון פֿון חשמונאים (כאַשמענוויגס)

וואָס האט געזיגט און האט באַזיגט

די שוֹנאים, די רשעים (רעשוויגס).

Kulas takes a "He-man" stance for the first two lines and fights off the "enemy" with his "sword" for the last two.

קינדער: צינדט קינדערלעך...

Now Halinke comes forward.

באלוש: און ווער עס וויל צום דריידל שפיל,
 איר ווייסט דאך די סמנים (סימאָנים)
 א "ש" איז שלעכט, א "ג"--רעגט,
 ארויס מיט מזומנים (מיזומאָנים).

Halinke plays imaginary dreydl for the beginning of the stanza.
 At the word "shlekht" she makes a sour face and at "rekht"--
 she smiles. Finally she pulls out "money" at the last line.

קינדער: צינדט קינדערלעך...

Children sit. Pause. Bitshek lights the first candle and mumbles
 the blessing under his breath. The Children answer "Omeyn."
 He removes the candle from the potatoe and with it lights the
 next one, saying:

ביטשעק: א חנוכה-ליכטל פאר מיניע טאטע-מאמע, פאר שרהלעך און פאר
 פֿעטער לייבל.

Bitshek hands the shames to Kulas who lights the second candle,
 saying:

קולאס: א חנוכה-ליכטל פארן טאטן, פאר דער מאמען, פאר מיניע צוויי
 צוויי שוועסטערס און דריי ברידער.

Kulas hands the shames to Halinke who lights the third saying,
 האלינקע: א ליכטעלע פאר טאטע-מאמע, פאר פערעלעך, פאר קלמן, פאר מאַטלעך,
 פאר ביילעך און פאר רבקהלעך.

Halinke hands the shames to Bolush who lights the last candle
 saying,

באלוש: פאר טאטע-מאמע, זיידע-באָבע, פאר ברידער און שוועסטער, און
 פאר מיין חֵבֶר בעניע.

Gradual Fade Out. Candles are left burning. Children leave.
 Lights go up. No curtain call.